

hvad vi har gjort for Dansk Arbejdsgiverforening:

Vi nedsatte et udvalg, hvor Dansk Arbejdsgiverforening var med, og andre af arbejdsmarkedets parter var også med, og der var medlemmer af Det Ethiske Råd, og der var forskere. Det var en sammensætning, som Arbejdsmarkedsudvalget var enigt om.

I det udvalgsarbejde blev man faktisk klogere. Der blev man så klog, at man fandt ud af, at man ikke kunne regulere metoderne, men kun kunne regulere formålet. Det var arbejdsgiverne uenige i, og de bad på et tidspunkt under udvalgsarbejdet om et møde med mig, hvor jeg opfordrede dem til – med bistand fra ministeriet – at lave deres eget forslag, hvis de ikke syntes, de kunne komme igennem med deres forslag hos lønmodtagerorganisationerne og forskerne og medlemmerne af Det Ethiske Råd. De var altså helt isolerede i udvalget. Ikke desto mindre sagde jeg: Jeg synes ikke, det er formålstjenligt, at I bare sætter jer ud på sidelinjen og kommer med en mindretalsudtalelse. Så jeg lod døren stå åben, om jeg så må sige, også med hensyn til teknisk beredvillighed i forbindelse med, at de kunne stille deres eget forslag, men det ønskede de ikke.

Efter at forslaget er blevet udarbejdet i ministeriet, er det så på vanlig måde sendt til høring hos alle organisationer, og det er faktisk sådan, at det er tilrettet netop af hensyn til arbejdsgiversiden. Så jeg synes faktisk ikke, der er hold i billetterne, når den konservative ordfører siger, at vi kun har favoriseret den ene side. Herre du milde Gud, så har vi altså favoriseret forskere, medlemmer af Det Ethiske Råd og andre sagkyndige, der har siddet i Gentestudvalget og er blevet klogere! Jeg synes faktisk, Folketinget må lave lovgivning ud fra, hvad der er det klogeste, og ikke ud fra hensyn til en bestemt interesseorganisation.

Med hensyn til det andet, fru Pia Christmas-Møller nærmest i forbifarten reflekterede over: at jeg i mit ministerembede skulle have favoriseret den ene gruppe frem for den anden, vil jeg sige: Nu kan jeg ikke lige huske de forudgående 10 års favorisering af den anden side fra mine forgængere – (*Afbrydelse*) – jo, det var der, og jeg vil også meget gerne føre historisk dokumentation for det, og dengang skelede man faktisk også på en aldeles ubehagelig måde i tide og i utide til arbejdsgiverhensynet.

Og vi har også hørt det i dag. Når vi taler om arbejdsmarkedsudvalgsreform, hvad er det så

for nogle hensyn, man tager? Så tager man hensyn til arbejdsgiverne. Så lad være med at komme med, at man ikke i hvert fald er inspireret af Dansk Arbejdsgiverforening!

Jeg synes, dette forslag har en balance i sig, hvor både arbejdsgiver- og arbejdstagersiden er forpligtet over for det vigtige spørgsmål, at vi ikke vil have sorteret arbejdskraften i forhold til gode og dårlige liv, og det synes jeg vi skal holde fast i.

Jeg har også givet tilsagn om – og jeg mener det dybt alvorligt – at vi vil sørge for og gøre så meget, som vi overhovedet kan, for, at der er en bred forståelse for en sådan ansættelseslovgivning, som denne jo også er. Men det er naturligvis ikke sådan, at der er nogle organisationer, der har vetoret i forhold til det politiske system. Sådan har det ikke været før i min ministertid, og sådan bliver det heller ikke fremover.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 235: Forslag til lov om undersøgelse af den færøske banksag.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 25/4 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

I dag er vi så nået frem til den formelle førstebehandling af lovforslaget om undersøgelse af den